

Raportul special al Ombudsmanului European către Parlamentul European ca urmare a proiectului său de recomandare adresat Comisiei Europene privind plângerea 185/2005/ELB

Raport special

Caz 185/2005/ELB - Deschis la 16/02/2005 - Recomandare privind 31/03/2008 - Raport special din 16/02/2005 - Decizie din 04/12/2008

(Elaborat în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din Statutul Ombudsmanului European [1])

Introducere

1. Ombudsmanul consideră că acest caz ridică o problemă importantă de principiu. Acesta este de părere că, prin impunerea unei interdicții absolute asupra angajării interpreților de conferință auxiliari independenți cu vârsta peste 65 de ani, Comisia încalcă principiul nediscriminării pe motive de vârstă. Aceasta constituie un caz de administrare defectuoasă, a cărui importanță justifică prezentarea unui raport special Parlamentului.

Contextul plângerii

2. Reclamantul a lucrat pentru instituțiile europene timp de peste 35 de ani în calitate de interpret de conferință auxiliar independent ("AIC"), traducând în limba franceză din limbile olandeză, engleză, germană, italiană și spaniolă. Interpreții independenți sunt angajați pentru conferințe și reuniuni specifice. Durata fiecărui angajament specific este scurtă, în mod normal, de cel mult câteva zile.

3. La 13 iulie 1999, Biroul Parlamentului European a stabilit normele aplicabile la angajarea interpreților de conferință auxiliari ("Normele din 1999"). La 28 iulie 1999, Comisia și Parlamentul au semnat o convenție privind stabilirea condițiilor de muncă și a regimului pecuniar al AIC ("Convenția din 1999"). Ulterior, Regulamentul nr. 628/2000 al Consiliului [2] prevedea recrutarea AIC în calitate de "agenți auxiliari".

4. În acest context, Comisia Europeană și Parlamentul European au decis să nu mai angajeze AIC cu vârsta peste 65 de ani. Deciziile acestora au fost adoptate în temeiul articolului 74 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților ("RACA"). [3] Ulterior, anumiți AIC [4] au introdus acțiuni în justiție înaintea Tribunalului de Primă Instanță împotriva Comisiei și Parlamentului (Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01, [5] Cauza

T-275/01 [6] și Cauza T-276/01 [7]).

5. În Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01, Tribunalul de Primă Instanță a declarat, *între altele* :

" (...) *contractele de muncă pentru interpreții de conferință (...) se caracterizează prin faptul că sunt semnate pentru zile specifice* , astfel încât data de începere și data de încetare a contractului constituie elemente esențiale în ceea ce privește recrutarea agenților auxiliari menționați.

(...) întrucât încetarea contractului este întotdeauna stabilită prin precizarea, în contract, a zilelor de lucru specifice, utilizarea articolului 74 alineatul (1) litera (b) din RACA pentru a stabili încetarea contractului de muncă nu este necesară (...)

Rezultă că articolul 74 din RACA este una dintre dispozițiile de la Titlul III din RACA pe care s-a bazat Parlamentul în momentul adoptării Normelor din 1999 .

În consecință, Comisia consideră în mod eronat că articolul 74 alineatul (1) litera (b) din RACA se aplică solicitantului (...)

(...) vârsta interpretului nu constituie un element relevant în ceea ce privește efectuarea sarcinilor în cauză. Rezultă că stabilirea unei limite de vârstă nu reprezintă un element esențial într-un contract pentru interpreți care impune aplicarea articolului 74 din RACA . " [8] (sublinierea noastră)

6. La 27 august 2004, Comisia a formulat un apel înaintea Curții de Justiție (Cauza C-373/2004 P [9]) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01.

Subiectul anchetei

7. Reclamantul a declarat că angajarea sa în calitate de AIC a fost refuzată de către Comisie chiar și în urma hotărârii Tribunalului de Primă Instanță. În acest context, acesta a acuzat Comisia de nerespectarea prevederilor articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale [10] și a articolului 5 alineatul (3) din Codul European de Bună Conduită Administrativă, [11] care interzic, între altele, discriminarea pe motive de vârstă.

8. Reclamantul a pretins Comisiei să pună capăt discriminării la care a fost supus de la data la care a împlinit vârsta de 65 de ani. Acesta a pretins, de asemenea, o compensație în valoare de 14 619 EUR din partea Comisiei (10 932 EUR reprezentând pierderi de venit și 3 687 EUR reprezentând contribuții la " *Caisse de prévoyance des interprètes de conférence* "), evaluând daunele morale suferite la 20 000 EUR .

9. De asemenea, reclamantul a acuzat Comisia de nerespectarea prevederilor articolul 19 din Codul European de Bună Conduită Administrativă (privind specificarea posibilităților de apel). Deoarece acest aspect al plângerii nu ridică probleme de principiu, Ombudsmanul îl va aborda în decizia de încheiere a anchetei sale pe marginea acestei plângeri care va fi

trimisă reclamantului.

Ancheta

10. Reclamantul a depus plângerea la data de 16 ianuarie 2005. La data de 8 iunie 2005, Comisia a transmis avizul său, înaintat reclamantului în vederea prezentării de observații. La 13 iulie 2005, reclamantul a trimis observațiile sale.

11. La 13 decembrie 2005, Ombudsmanul a solicitat informații suplimentare din partea Comisiei. La 20 martie 2006, Comisia a răspuns solicitării sale. La 2 aprilie 2006 și la 19 mai 2006, reclamantul a transmis observațiile sale.

12. La data de 1 decembrie 2006, Ombudsmanul a adresat o scrisoare Președintelui Comisiei, căutând rezolvarea pe cale amiabilă a plângerii. Comisia a trimis răspunsul său la 16 martie 2007, iar reclamantul a trimis observațiile sale la 25 mai 2007.

13. La 31 martie 2008, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare. La 26 iunie 2008, Comisia a trimis avizul său detaliat privind proiectul de recomandare. Reclamantul și-a prezentat observațiile privind avizul Comisiei la 31 iulie 2008.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Acuzația privind o politică generală de discriminare împotriva AIC cu vârsta peste 65 de ani și pretențiile aferente

Argumentele prezentate Ombudsmanului

14. Comisia a declarat că, anterior intrării în vigoare a Convenției din 1999 privind stabilirea condițiilor de muncă și a regimului pecuniar al AIC, nu exista nicio limită de vârstă oficială pentru AIC. Cu toate acestea, Direcția Generală Interpretare (DG Interpretare) aplica o politică de angajare a AIC cu vârsta peste 65 de ani doar în cazurile în care existau dispoziții specifice în acest sens. Aceasta este valabilă pentru așa-numitele " *misiuni itinerante* " sau pentru respectarea angajamentelor de interpretare pentru anumite limbi. Scopul acestei politici a fost menținerea unui volum de lucru adecvat pentru tinerii interpreți recent calificați, asigurând astfel un număr de noi angajați în domeniu.

15. Comisia a declarat că, odată cu intrarea în vigoare a Convenției din 1999, AIC au intrat în sfera de aplicare a RACA. Aceasta a considerat, prin urmare, că se supuneau limitei de vârstă obligatorii stabilite la articolul 74 din RACA. [12] În consecință, recrutarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani a încetat. De asemenea, accesul acestora la sistemul online de recrutare "Web Calendar" a fost restricționat.

16. Interpretarea potrivit căreia AIC intrau sub incidența RACA a fost contestată în Cauzele

conexe T-153/01 și T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* . Tribunalul de Primă Instanță a concluzionat că limita de vârstă stabilită în RACA nu se aplica AIC. În consecință, pentru a respecta hotărârea Tribunalului de Primă Instanță, DG Interpretare a permis accesul AIC cu vârsta peste 65 de ani la sistemul de recrutare (pe baza unei cereri individuale). Interpreții de conferință auxiliari care au împlinit vârsta de 65 de ani după adoptarea sentinței și-au păstrat dreptul de acces la Web Calendar. Politica de recrutare instituită în urma hotărârii Tribunalului de Primă Instanță este aceeași cu politica de recrutare în vigoare înainte de 1999. Comisia a declarat că va respecta în continuare această politică, în așteptarea hotărârii apelului formulat înaintea Curții de Justiție prin care se încearcă anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță.

17. Ca urmare a celor de mai sus, Comisia a reînceput recrutarea de AIC în conformitate cu "necesitățile serviciului", ținând seama de combinația de limbi a acestora, reședința și competențele generale. Politica DG Interpretare era, astfel cum a explicat Comisia, să asigure, pe cât posibil, oportunități de recrutare pentru tinerii interpreți. Aceasta a menționat că, întrucât evoluțiile demografice în domeniu erau alarmante, s-au luat măsuri pentru menținerea unui număr adecvat și calificat de interpreți independenți ca sursă de recrutare durabilă pe termen lung. De pildă, Comisia a explicat că vârsta medie în cele mai importante trei cabine de interpretare (engleză, franceză și germană) este de aproximativ 50 de ani. Comisia a explicat că se pot utiliza alte argumente pentru coroborarea acestei politici. Acestea includeau:

- (a) sprijinul financiar variat și pe termen lung al instituțiilor de formare a tinerilor interpreți;
- (b) necesitatea ca tinerii colegi să acumuleze suficientă experiență și practică pentru a putea participa pe viitor la concursuri generale cu șanse sporite de promovare, îmbunătățind, astfel, piramida de vârstă; [13] și
- (c) posibilitatea sporită ca tinerii interpreți să adăuge limbi noi, necesare serviciului, la combinația lor de limbi.

18. În conformitate cu solicitarea de informații a Ombudsmanului, Comisia a furnizat date statistice care indică numărul de zile contractuale pentru AIC cu vârsta peste 65 de ani în valori absolute și ca procent din totalul zilelor contractuale ale AIC pentru fiecare an din perioada 1987-2006.

Considerentele preliminare ale Ombudsmanului care conduc la o propunere de rezolvare pe cale amiabilă

19. Ombudsmanul a remarcat în primul rând afirmația Curții de Justiție conform căreia principiul nediscriminării pe motive de vârstă, inclus în articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [14] În conformitate cu acest principiu, atunci când Comisia recrutează AIC, aceasta nu poate trata candidații în mod diferit pe baza vârstei acestora, cu excepția cazului în care dovedește că un astfel de tratament este justificat în mod adecvat, fiind conceput în mod corespunzător pentru a

servi unui interes comunitar legitim și suficient de important.

20. În contextul anchetei Ombudsmanului privind prezenta plângere, Comisia a recunoscut în mod clar că, atunci când oferă contracte interpreților de conferință auxiliari, aceasta dezavantajează și, prin urmare, tratează în mod diferit interpreții cu vârsta peste 65 de ani. Un tratament diferit în funcție de vârstă constituie discriminare pe motive de vârstă, cu excepția cazului în care acest tratament diferit este justificat în mod obiectiv. Prin urmare, Comisiei i s-a solicitat să dovedească faptul că acest tratament diferit era justificat în mod adecvat.

21. Ombudsmanul a remarcat că, în răspunsul său adresat Ombudsmanului, Comisia a subliniat faptul că evoluțiile demografice în domeniu erau alarmante. Prin urmare, Comisia a susținut că tratamentul diferit era justificat de necesitățile sale de a recruta tineri interpreți și de a-i forma în vederea menținerii unui număr adecvat și calificat de interpreți independenți, care ar acționa ca o sursă de interpreți pe termen lung. Tratamentul diferit a îmbunătățit piramida de vârstă a funcționarilor interpreți. În plus, tinerii interpreți au avut posibilitatea de a acumula suficientă experiență și practică care să le permită să participe cu succes la concursurile generale viitoare.

În acest context, Ombudsmanul a acceptat că interesul invocat de Comisie, respectiv crearea și formarea unei noi generații de interpreți competenți, era un interes comunitar legitim. Cu toate acestea, Ombudsmanul a subliniat faptul că nu i-au fost furnizate de către Comisie date și dovezi corespunzătoare pentru justificarea argumentului său. [15] De asemenea, Comisia nu a reușit să stabilească echilibrul necesar între interesele interpreților cu vârsta peste 65 de ani și interesul de mai sus. Acesta a menționat că obiectivul politicii de creare și formare a unei noi generații de interpreți competenți poate fi atins prin mijloace considerabil mai puțin dificile pentru interpreții cu vârsta peste 65 de ani. De exemplu, un astfel de mijloc ar putea fi reducerea echilibrată a zilelor contractuale acordate tuturor candidaților "mai puțin tineri", indiferent dacă au vârsta sub sau peste 65 de ani, pentru a crea astfel oportunități de a oferi experiență de lucru interpreților "tineri".

22. În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul a fost de părere că tratamentul aplicat de către Comisie interpreților cu vârsta peste 65 de ani, ca în cazul reclamantului, nu a fost justificat în mod adecvat de aceasta. Aceasta ar putea constitui un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, Ombudsmanul a înaintat o propunere de rezolvare pe cale amiabilă în ceea ce privește acest aspect al cazului, formulată după cum urmează:

Ombudsmanul a declarat că Comisia ar putea:

- să renunțe la politica de discriminare a interpreților cu vârsta peste 65 de ani și
- să ofere reclamantului o compensație financiară rezonabilă pentru faptul că a fost discriminat.

Argumentele prezentate Ombudsmanului ca urmare a propunerii sale de rezolvare pe cale amiabilă

23. În răspunsul său la propunerea de rezolvare pe cale amiabilă, Comisia a explicat că trebuie luat în considerație un nou aspect. Aceasta a subliniat faptul că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* a fost recent anulată de către Curtea de Justiție. [16] Comisia a susținut, prin urmare, că interpretarea sa inițială a normelor, prin care nu oferea *niciun* post *niciunuia* dintre AIC cu vârsta peste 65 de ani, era corectă și că va continua să fie corectă până la anularea unei decizii bazate pe respectiva interpretare printr-o sentință a instanței comunitare. În consecință, Comisia a declarat că nu poate accepta propunerea de rezolvare pe cale amiabilă a Ombudsmanului.

24. În plus, Comisia a subliniat că Tribunalul de Primă Instanță a concluzionat că:

" *Comisia nu avea nicio obligație să recruteze [solicitantul] din nou. O instituție are libertatea de a nu mai oferi un contract de agent auxiliar unui interpret pe care l-a recrutat anterior indiferent de vârsta acestuia și de motivele acestei decizii.* " [17]

25. De asemenea, Comisia a subliniat că aplica o politică orientată spre asigurarea reînnoirii profesiei interpretilor. Acea politică promova formarea tinerilor interpreți și garanta posibilități de angajare pentru acești interpreți.

26. În observațiile referitoare la răspunsul Comisiei, reclamantul a menționat că, la câteva zile după respingerea propunerii Ombudsmanului, Comisia a emis o notă informativă la 29 martie 2007 privind recrutarea interpretilor independenți cu vârsta peste 65 de ani. Nota conținea următoarea declarație:

" *În consecință, Comisia intenționează să revină asupra poziției inițiale și să nu mai recruteze AIC cu vârsta peste 65 de ani.* "

Evaluarea Ombudsmanului care conduce la un proiect de recomandare

27. Respingerea de către Comisie a propunerii sale de rezolvare pe cale amiabilă s-a bazat pe hotărârea Curții de Justiție în Cauza C-373/04 P. Ombudsmanul observă că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță a fost anulată de Curtea de Justiție pe motiv că acesta trebuia să considere cererea ca fiind *inadmisibilă*. Curtea de Justiție nu s-a pronunțat în ceea ce privește *fondul* cazului și, prin urmare, nu a adoptat nicio poziție față de interpretarea legală menționată în hotărârea Tribunalului de Primă Instanță.

28. Tribunalul de Primă Instanță a susținut că articolul 74 din RACA nu se aplica AIC, în principal deoarece normele aplicabile AIC au fost stabilite în normele specifice adoptate de Biroul Parlamentului European la 13 iulie 1999 și în convenția semnată la 28 iulie 1999 [a se vedea alineatul (3) din raportul special]. Deși Comisia afirma în mod corect că nu mai era *obligată din punct de vedere juridic* prin hotărârea anulată a Tribunalului de Primă Instanță, Ombudsmanul este de părere că nu a primit explicații din partea Comisiei privind motivul pentru care, pe baza faptelor relevante și a dispozițiilor legale aplicabile, *nu a ales să* adopte o decizie identică celei a Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește *fondul*

cazurilor.

29. În ceea ce privește faptele relevante, Ombudsmanul a recunoscut că, pe lângă faptul că s-a bazat pe hotărârea Curții de Justiție, Comisia, în răspunsul său la propunerea de rezolvare pe cale amiabilă a Ombudsmanului, a explicat din nou faptul că politica sa era menită să asigure "reînnoirea" numărului de interpreți aflați la dispoziția sa. Aceasta a declarat, de asemenea, că politica sa privind recrutarea AIC oferă serviciilor sale posibilitatea de a răspunde unui volum de muncă variabil. În acest sens, Ombudsmanul a recunoscut că, în ceea ce privește recrutarea personalului, Comisia se bucura de o libertate extinsă. În special, nu i se mai putea solicita să continue să încheie contracte cu anumiți AIC pentru simplul motiv că i-a contractat în trecut. Cu toate acestea, libertatea extinsă a Comisiei nu a putut fi exercitată astfel încât să încalce principiul nediscriminării, care prevede ca situațiile diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv.

30. Potrivit Curții de Justiție, principiul nediscriminării pe motive de vârstă, inclus în articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [18] În conformitate cu acest principiu, atunci când Comisia recrutează AIC, nu îi poate trata diferit pe baza vârstei, cu excepția cazului în care aceasta dovedește că un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv. [19] Ombudsmanul a subliniat că, în ceea ce privește vârsta de pensionare obligatorie care poate duce la rezilierea automată a unui contract de muncă, Curtea de Justiție a declarat, de asemenea, că:

" (...) încurajarea recrutării [persoanelor tinere] constituie, fără îndoială, un obiectiv legitim al politicii sociale (...) Prin urmare, [un astfel] de obiectiv (...) trebuie să fie privit, în principiu, ca justificând în mod obiectiv și rezonabil (...) un tratament diferit pe motive de vârstă (...). Rămâne să se stabilească dacă (...) mijloacele utilizate pentru atingerea unui astfel de obiectiv legitim sunt adecvate și necesare ". [20]

31. Interesul invocat de Comisie în avizul său către Ombudsman, și anume, necesitatea creării de oportunități de recrutare pentru nou-veniți și necesitatea formării acestora, părea să fie un "obiectiv legitim". Cu toate acestea, Ombudsmanul nu a fost convins că mijloacele utilizate de Comisie, și anume, o *interdicție completă* impusă recrutării AIC cu vârsta peste 65 de ani, era " *adecvată și necesară* " pentru atingerea aceluși obiectiv legitim. Pentru a constitui un mijloc " *adecvat și necesar* " în vederea atingerii aceluși obiectiv, Comisia ar trebui, cel puțin, să justifice, cu date și dovezi precise, necesitatea rezervării unui volum specific al activității de traducere pentru nou-veniți. Astfel de date și dovezi precise trebuie să se refere, de exemplu, la numărul de ore necesare pentru a face viabilă schema "noilor veniți". De asemenea, Comisia ar trebui să demonstreze că același obiectiv nu putea fi atins prin mijloace mai puțin restrictive, cum ar fi cele care ar avea impact asupra interpreților formați de toate vârstele, mai curând decât doar asupra interpreților formați cu vârsta peste 65 de ani.

32. Ca urmare, Ombudsmanul și-a menținut opinia conform căreia Comisia nu a justificat în mod adecvat interdicția impusă recrutării interpreților cu vârsta peste 65 de ani. Aceasta

a constituit un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, Ombudsmanul a elaborat un proiect de recomandare.

33. În proiectul său de recomandare, Ombudsmanul a amintit faptul că în cazul în care o anchetă conduce la constatarea unei administrări defectuoase, acesta poate considera adecvat ca instituția vizată să ofere o compensație financiară unui reclamant care a suferit o daună ca urmare a administrării defectuoase.

34. Reclamantul a pretins o compensație în valoare totală de 34 619 EUR. Ombudsmanul a menționat însă că nu se poate presupune că reclamantului i s-ar fi oferit același volum de lucru care i-a fost oferit anterior. Ombudsmanul a considerat că pierderile exacte suferite de reclamant depind de numeroși factori, între care s-ar putea număra: măsura în care profilul lingvistic specific al reclamantului corespunde necesităților specifice ale serviciului pe parcursul perioadei respective; volumul de activitate de interpretare acordat AIC cu același profil lingvistic ca reclamantul pe parcursul perioadei respective; numărul de candidați pentru activitatea care corespunde profilului lingvistic al reclamantului pe parcursul perioadei respective și calitatea relativă a acestor candidați. De asemenea, Ombudsmanul a recunoscut că, atunci când recrutează personal, Comisia se bucură de libertate extinsă. În special, nu i se poate solicita să continue să contracteze anumiți AIC pentru simplul motiv că i-a contractat în trecut. Cu toate acestea, libertatea Comisiei nu poate încălca principiul nediscriminării. Întrucât Comisia nu a justificat în mod adecvat discriminarea contestată împotriva interpreților cu vârsta peste 65 de ani, Ombudsmanul a considerat adecvat ca reclamantul să fie contactat de Comisie pentru a conveni asupra compensației corespunzătoare pentru pierderile suportate de reclamant din cauza aplicării unei politici de discriminare de către Comisie.

Argumentele prezentate Ombudsmanului ulterior proiectului său de recomandare

35. Comisia nu a ținut seama de opinia Ombudsmanului în ceea ce privește încălcarea principiului nediscriminării atunci când nu a recrutat AIC cu vârsta de peste 65 de ani. Aceasta a considerat că pentru AIC ar trebui să aplice RACA. Aceasta a subliniat că, în conformitate cu articolul 119 din RACA, [21] personalul contractual încetează a mai fi angajat când agentul împlinește vârsta de 65 de ani. În aceste condiții și din motive pur juridice, Comisia *nu poate* modifica politica sa de recrutare și *nu poate* oferi reclamantului compensația.

Evaluarea Ombudsmanului în urma proiectului său de recomandare

36. În conformitate cu articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, discriminarea bazată pe orice motive, cum ar fi discriminarea bazată pe vârstă, este interzisă. De asemenea, potrivit Curții Europene de Justiție, principiul nediscriminării pe motive de vârstă prevăzut la articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale, constituie un principiu general de drept comunitar. [22] În conformitate cu principiul nediscriminării, Comisia nu poate trata diferit cetățenii pe baza vârstei acestora, cu excepția cazului în care demonstrează că un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv, iar mijloacele de

realizare a acestuia sunt considerate adecvate și necesare. [23] În ceea ce privește problema pensionării obligatorii care duce la rezilierea automată a unui contract de muncă, Curtea Europeană de Justiție a declarat, de asemenea, că:

" (...) încurajarea recrutării [persoanelor tinere] constituie, fără îndoială, un obiectiv legitim al politicii sociale (...) Prin urmare, [un astfel] de obiectiv (...) trebuie să fie privit, în principiu, ca justificând în mod obiectiv și rezonabil (...) un tratament diferit pe motive de vârstă (...). Rămâne să se stabilească dacă (...) mijloacele utilizate pentru atingerea unui astfel de obiectiv legitim sunt adecvate și necesare ". [24]

37. Comisia își menține poziția potrivit căreia limita de vârstă menționată în RACA se aplică AIC. De asemenea, astfel cum s-a explicat în proiectul de recomandare, aceasta a încercat să justifice tratamentul diferit aplicat interpreților de conferință auxiliari cu vârsta peste 65 de ani, făcând referire la necesitatea creării de oportunități de recrutare pentru nou-veniți și la necesitatea formării acestora. Deși Ombudsmanul nu a exclus posibilitatea ca un astfel de obiectiv să fie un "obiectiv legitim", acesta și-a exprimat îndoiala privind faptul că mijloacele utilizate pentru atingerea aceluși scop, și anume, o *interdicție absolută* impusă recrutării AIC cu vârsta peste 65 de ani, au fost adecvate și necesare.

38. Ombudsmanul nu este de acord cu argumentul înaintat de Comisie privind faptul că, din motive juridice, nu a avut altă opțiune decât să înceteze recrutarea AIC cu vârsta peste 65 de ani. Acesta este de părere că motivul pentru care Comisia nu angajează AIC cu vârsta peste 65 de ani este acela că *alege* să nu facă acest lucru.

39. Ombudsmanul ar dori să sublinieze faptul că acesta nu pune la îndoială hotărârea Curții de Justiție. În acest sens, acesta subliniază cu tărie faptul că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță a fost respinsă de Curtea de Justiție [25] din cauza unei probleme procedurale și nu din cauza fondului cazului *Alvarez Moreno/Comisie*. Constatările Ombudsmanului în cazul de față sunt, prin urmare, conforme cu hotărârea Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție.

40. De asemenea, Ombudsmanul ar dori să sublinieze faptul că nu pune la îndoială normele adoptate de legislator (cum ar fi Statutul Funcționarilor și RACA). Contestarea dreptului legislatorului de a stabili o politică de recrutare care să țină cont de vârstă nu intră în atribuțiile Ombudsmanului. În acest sens, Ombudsmanul ia notă în mod corespunzător de faptul că Statutul Funcționarilor și RACA nu conțin norme care să impună funcționarilor (articolul 52 din Statutul Funcționarilor) și altor agenți (articolele 47, 74 și 119 din RACA) să se pensioneze la vârsta de 65 de ani (sau 67 de ani în cazuri excepționale pentru funcționari). Ombudsmanul subliniază faptul că prezentul caz ține seama de articolul 74 din RACA, bazându-se pe opinia împărtășită de Tribunalul de Primă Instanță la data pronunțării asupra fondului cazului *Alvarez Moreno/Comisie* conform căreia articolul 74 din RACA nu se aplică AIC.

41. Ombudsmanul recunoaște faptul că, din punct de vedere juridic, Comisia nu este *obligată* să respecte o hotărâre anulată a Tribunalului de Primă Instanță. Cu toate acestea,

Ombudsmanul subliniază faptul că anularea unei hotărâri privind un aspect procedural nu implică faptul că interpretarea înaintată de Comisie în legătură cu fondul cazului este în mod automat valabilă. Acesta menționează că, în contextul prezentei anchete, Comisia nu a înaintat niciun argument care să abordeze raționamentul Tribunalului de Primă Instanță privind fondul cazului.

42. Ombudsmanul își exprimă regretul pentru faptul că, deși a depus toate eforturile pentru a ajuta Comisia să evite cazul de administrare defectuoasă generat de actuala sa politică, aceasta nu a răspuns eforturilor sale într-o manieră pozitivă.

43. Ombudsmanul este de părere că acest caz de administrare defectuoasă este suficient de important încât să justifice transmiterea unui raport special Parlamentului.

44. În cele din urmă, Ombudsmanul observă că, într-o anchetă similară pe care a desfășurat-o cu privire la practicile Parlamentului European privind angajarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani, a elaborat un proiect similar de recomandare adresat Parlamentului, care a avut ca rezultat acceptarea de către Parlament a poziției sale și schimbarea practicii sale în ceea ce privește angajarea AIC cu vârsta peste 65 de ani. În adoptarea acestei poziții, Parlamentul a interpretat normele aplicabile, care, trebuie subliniat, sunt aceleași norme considerate de Comisie ca impunându-i *obligația* de a nu angaja AIC cu vârsta peste 65 de ani, într-un mod care nu duce la interdicția angajării AIC cu vârsta peste 65 de ani. Astfel, Parlamentul a eliminat potențialul caz de administrare defectuoasă identificat de Ombudsman.

B. Recomandarea Ombudsmanului

Pe baza anchetelor sale privind plângerea, Ombudsmanul reformulează proiectul său de recomandare de mai jos ca recomandare adresată Comisiei.

Comisia ar trebui să modifice politica actuală de impunere a unei interdicții privind recrutarea de AIC cu vârsta peste 65 de ani și ar trebui să despăgubească reclamantul pentru pierderile suportate din cauza aplicării, în cazul său, a politicii respective.

Parlamentul European ar putea avea în vedere adoptarea unei rezoluții în mod corespunzător.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptat la Strasbourg la 4 decembrie 2008

[1] Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (94/262/CECO, CE, Euratom), JO 1994 L 113, p. 15.

[2] Regulamentul nr. 628/2000 al Consiliului din 20 martie 2000 de modificare a Regulamentului nr. 259/68 de stabilire a Statutului Funcționarilor Comunităților Europene și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților, JO 2000 L 76, p. 1. Articolul 1 din acest regulament este formulat după cum urmează:

" (...) (2) *Toți interpreții de conferință trebuie angajați, în consecință, ca personal auxiliar în temeiul Titlului III din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene (...)*

Următorul alineat se adaugă la articolul 78 din Regimul aplicabil celorlalți funcționari ai Comunităților Europene:

Aceleași condiții de recrutare și remunerare aplicate interpreților de conferință angajați de Parlamentul European se aplică personalului auxiliar angajat de Comisie în calitate de interpreți de conferință în numele instituțiilor și organismelor comunitare. "

[3] Articolul 74 din RACA (în versiunea aplicabilă la momentul respectiv) prevedea următoarele: "*Pe lângă încetarea în caz de deces, angajarea personalului auxiliar încetează: 1. în cazul în care contractul se încheie pe o perioadă determinată: (...) (b) la sfârșitul lunii în care funcționarul împlinește vârsta de 65 de ani (...)*"

[4] Reclamantul nu a participat la aceste proceduri în instanță.

[5] Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* [2004] Rec.-SC I-A-161 și II-719.

[6] Cauza T-275/01 *Alvarez Moreno/Parlamentul* [2004] Rec.-SC I-A-171 și II-765.

[7] Cauza T-276/01 *Alvarez Moreno/Parlamentul* [2004] Rec.-SC I-A-177 și II-795.

[8] Acest caz este publicat numai în limba franceză. Traducerile în limba engleză utilizate în prezentul document sunt realizate de serviciile Ombudsmanului. Alineatele 84-89 din Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01 prevăd următoarele în limba franceză:

"84. Or, les contrats d'engagement des interprètes de conférence conclus en application du troisième alinéa, comme du premier alinéa, de l'article 78 du RAA se caractérisent par le fait qu'ils sont conclus pour certains jours spécifiques, de sorte que tant la date du début que celle de la fin de l'engagement constituent des éléments indispensables du recrutement des agents auxiliaires en question.

85. En effet, d'une part, étant donné que le terme du contrat d'engagement est toujours fixé par l'indication dans celui-ci, des jours spécifiques des prestations, aucun recours à l'article 74, paragraphe 1, sous b), du RAA n'est nécessaire pour déterminer la fin de l'engagement. D'autre part, dans le contexte de ce type de contrat, la prescription de cet article constitue une des "conditions de recrutement" visées à l'article 78 du RAA, dès lors que la durée précise de l'engagement est fixée, conformément à l'article 56 du RAA, en tant que condition d'engagement.

En d'autres termes, s'agissant d'un contrat limité à des jours spécifiques, la fin de l'engagement constitue une condition caractéristique et indispensable du recrutement de l'interprète, inhérente à celui-ci.

86. Il s'ensuit que l'article 74 du RAA constitue une des dispositions du titre III du RAA auxquelles le Parlement a dérogé lorsqu'il a adopté la réglementation de 1999.

87. Par conséquent, c'est à tort que la Commission a considéré que l'article 74, paragraphe 1, sous b), du RAA était applicable à la requérante et qu'il ne s'agissait pas d'une condition de recrutement au sens de l'article 78 du RAA (...)

89. Il est vrai que l'article 8 de la réglementation de 1999 renvoie aux dispositions du RAA et aux règles applicables à l'ensemble du personnel pour toute question non prévue par ladite réglementation ou par la convention de 1999. Toutefois, étant donné que la raison d'être de la réglementation de 1999 est de permettre au Parlement d'engager les interprètes auxiliaires de session pour des jours spécifiques, la "fin de l'engagement" au sens de l'article 74 ne constitue par une question non prévue par la réglementation de 1999. En outre, au vu du caractère occasionnel de tels engagements et du fait que les institutions n'ont pas l'obligation d'engager un interprète particulier à un moment donné pour une période minimale, l'âge de l'interprète ne saurait constituer un élément pertinent pour ce qui est de l'exécution des services en question. Il s'ensuit que la stipulation d'une limite d'âge ne constitue pas une clause indispensable dans un contrat d'engagement d'un interprète et rend nécessaire le recours à l'article 74 du RAA ."

[9] Cauza C-373/04 P Comisia/Alvarez Moreno [2006] Rec. I-1.

[10] Articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale prevede că: " *Se interzice orice discriminare bazată pe motive cum ar fi sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opinia politică sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietatea, nașterea, handicapul, vârsta sau orientarea sexuală.* "

[11] Articolul 5 alineatul (3) din Codul European de Bună Conduită Administrativă prevede următoarele: " *Funcționarul evită în special orice discriminare nejustificată între membrii publicului bazată pe sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinie politică sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.* "

[12] A se vedea nota de subsol 3.

[13] În acest scop DG Interpretare a creat o schemă a noilor-veniți, care garantează tinerilor AIC un anumit număr de zile de recrutare consecutive.

[14] A se vedea Cauza C-144/04 *Mangold* [2005] Rec. I-9981, alineatul 75.

[15] Astfel de dovezi ar fi putut include informații specifice privind numărul de zile de lucru

disponibile pentru a fi alocate "tinerilor interpreți".

[16] Cauza C-373/04 P *Comisia/Alvarez Moreno* [2006] Rec. I-1.

[17] Cauzele conexe T-153/01 și T-323/01 *Alvarez Moreno/Comisia* [2004] Rec.-SC I-A-161 și II-719. Alineatul 105 prevede următoarele în limba franceză: "*la Commission n'avait, en tout été de cause, pas l'obligation de faire appel à nouveau à ses services. Il demeure en effet toujours loisible à l'administration de ne pas conclure de nouveau contrat d'agent auxiliaire avec un interprète auquel elle avait précédemment fait appel, et cela quels que soient l'âge de ce dernier et les motifs qui la conduisent à cette décision.*"

[18] A se vedea nota de subsol 14.

[19] Cauza C-344/04 *Transportul aerian internațional și altele* [2006] Rec. I-403, alineatul 95.

[20] Cauza C-411/05 *Palacios de la Villa* [2007] Rec. I-8531, alineatele 64-67.

[21] Versiune aplicabilă de la 1 mai 2004.

[22] A se vedea nota de subsol 14.

[23] A se vedea nota de subsol 20.

[24] A se vedea nota de subsol 20.

[25] A se vedea punctul 27 de mai sus.